

Men når jeg benævnte det som et punkt blandt flere, var det, fordi jeg var interesseret i at påpege det, som for mig og Enhedslisten er hovedproblemet, nemlig den dér ublu betingelsesløse støtte til privatkapitalen, som dette lovforslag kan lægge op til.

Men tak fordi jeg får lejlighed til at præcisere vores holdning.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det har måske ikke så meget med lovforslaget at gøre, men det var ministerens bemærkning om det grønne flertal, som ministeren gerne ønsker afprøvet.

Jeg er helt sikker på, at der er et grønt flertal i Folketinget. Problemet er bare, at der er nogle, der vil bestemme, hvad der er grønt. Det er somme tider lidt snævert defineret, og hvis ikke man falder inden for de rammer, er man ikke grøn.

De samme mennesker er ofte bestemt af en eller anden ideologi, som er lidt forenklet i forhold til den, jeg repræsenterer, og en ideologi, som tillader, at man en gang imellem glemmer, hvad der er grønt, når det skal passe sammen med noget andet. Det finder f.eks. sted inden for trafikpolitikken, som vi jo ikke skal bringe ind i billedet i dag.

Men det kan altså somme tider være lidt forenklet, hvad der er grønt, og hvad der ikke er grønt. Det kan defineres på forskellige måder.

Jeg er specielt glad for at kunne kaldes grøn, når det er på et meget overordnet plan, hvor det handler om at ændre de overordnede retninger i samfundet, f.eks. på det totale forbrugsområde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 19: Forslag til lov om ændring af lov om mineraliske råstoffer i Grønland (råstofloven), lov om beskyttelse af havmiljøet og lov om kontinentalsoklen. (Overførelse af råstofforvaltningen til Grønlands Hjemmestyre).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 26/3 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans-Pavia Rosing (S):

Dette lovforslag har været længe undervejs. I hvert fald har overførelsen, eller hvad jeg vil kalde hjemtagelsen af det administrative ansvar for Grønlands råstoffer været på den grønlandske dagsorden i snart mange år.

Så kan man spørge, hvad et administrativt ansvar egentlig er værd. Er det i virkeligheden ikke det politiske ansvar, Grønland ønsker, for sine egne naturgivne råstoffer og dermed potentielle rigdomme?

Er dette lovforslag til ændring af lov om Grønlands naturgivne ressourcer ikke en delvis indrømmelse fra dansk side efter den gamle tvist – og op til hjemmestyrets indførelse i slutningen af 1970'erne det helt afgørende spørgsmål – om ejendomsretten til Grønlands, vores undergrund?

Efter min mening er det, men det er også andet og mere end det. Lovforslaget er endnu et resultat af den meget fine aftale, der blev indgået i forbindelse med hjemmestyreløven, en aftale, der blev enden på stor uenighed mellem Grønland og Danmark, en uenighed, der i sin substans truede hele hjemmestyreprocessen. Hjemme i Grønland husker vi stadig tydeligt den daværende statsminister Anker Jørgensens ord: Der er ikke noget at raffe om.

Trods de skarpe hjørner, der dengang blev aftegnet under forhandlingerne om ejendomsretten til Grønlands undergrund, fandt vi dog i fællesskab frem til en aftale, som har vist sig levedygtig i snart 20 år. Det gamle danske ord »Enighed gør stærk« kan i dette tilfælde med et enkelt bogstav ændres til et i forholdet mellem vore to lande meget sigende udtryk »Uenighed gør stærk«, for stærkt, bastant og vedvarende har vort samarbejde været.